

skulu greiða árlegt gjald til sjóðsins sem stjórnin ákveður hverju sinni. Gjaldldagi er 1. október ár hvert.

Það er skilyrði fyrir styrkveitingu til einstaklings, að hann hafi verið póstmáður í 10 ár samtals. Heimilt er þó stjórn sjóðsins að víkja frá þessu ákvæði, sé um sérstakt nám að ræða að hennar mati. Umsækjandi skal þó í þessu tilviki að jafnaði ekki hafa lægri starfsaldur en 7 ár, hafa náð 25 ára aldri, vera skuldlaus við sjóðinn og jafnframt vera félagi í Póstmannafélagi Íslands. Heimilt er þó stjórn sjóðsins að víkja frá þessum skilyrðum í undantekningartilvikum.

Sá, sem hefur fengið styrk úr sjóðnum, skal veita stjórninni stuttorða skýrslu um för sína og nám, fræðslufund, námskeiðahald o. s. frv., og skal skýrslu skilað innan þess tíma er stjórnin ákveður.

9. gr.

Framlag til Póstmínjasafns skal nema 25% af nettótekjum sjóðsins, en það er sá hluti tekna sjóðsins, sem svarar til andvirðis seldra frimerkja af bögglaflýgibréfum. Lækki þessi tekjustofn sjóðsins skal framlag til Póstmínjasafnsins lækka að sama skapi.

Árlegt framlag til Fasteignalánasjóðs póstmanna skal vera allt að 50% af nettótekjum sjóðsins. Stjórnin ákveður að öðru leyti, hve miklu fé sjóðsins skuli verja árlega til styrkja og annarra framlaga.

10. gr.

Stjórn sjóðsins sér um ávöxtun hans og skal hann ávaxtaður á eftirgreindan hátt:

- a) Í skuldabréfum tryggðum með ábyrgð ríkissjóðs.
- b) Í ríkisbönkum.
- c) Í Fasteignalánasjóði póstmanna.
- d) Með kaupum á fasteignum fyrir félagsstarfsemi póstmanna.
- e) Í lánum til pósthjónustunnar.

11. gr.

Heimilt er að breyta skipulagsskrá þessari, ef þörf krefur vegna breyttra tíma og aðstæðna, enda þarf samþykki allra sjóðsstjórnarmanna til slíkra breytinga. Stjórnin leggi breytingarnar fyrir fund aðila sjóðsins til endanlegrar samþykktar. Leita skal staðfestingar Forseta Íslands á skipulagsskrá þessari. Þegar staðfesting forseta Íslands er fengin fellur úr gildi Skipulagsskrá fyrir Póstmannasjóð nr. 49 29. maí 1923 og reglur um styrkveitingar úr Póstmannasjóði, frá 26. júní 1925.

Samgönguráðuneytið, 27. janúar 1971.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

H A F N A R R E G L U G E R Þ

fyrir Reykjavíkurböfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Takmörk Reykjavíkurböfnar eru:

Norðan Seltjarnarness: Lína dregin úr Gróttuvita réttvísandi 37° til skurðar við línu, sem dregin er úr ósum Korpúlfsstaðaár réttvísandi 307°. Undanskilin eru

svæði, sem ákvarðast af netalögnum Seltjarnarnesshrepps og eyja innan hafnarmarkanna, er ekki tilheyra lögsagnarumdæmi Reykjavíkur.

Sunnan Seltjarnarness: Lína frá mörkum lögsagnarumdæmisins réttvísandi 210° að Lönguskerjum, þaðan lína réttvísandi 120°, 2600 m löng yfir Hólma, síðan inn Fossvog að mörkum lögsagnarumdæmisins.

Hafnarsvæðið skiptist að Seltjarnarnesi í Skerjafjörð og Kollafjörð.

Hafnarsvæði er teljast innri höfn í reglugerð þessari eru:

Skerjafjörður innan Hólmsins, gamla höfnin innan hafnargarða (innri höfnin), Sundahöfn austan Laugarnestanga og Eiðsvík.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Borgarstjórn Reykjavíkur hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnamál.

3. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarstjórn.

Hafnarstjórn skal skipuð 5 fulltrúum og 5 varafulltrúum, er borgarstjórn kýs, 3 úr hópi borgarfulltrúa og 2 utan borgarstjórnar.

Fulltrúa þessa skal kjósa leynilega með hlutfallskosningu, fulltrúa úr hópi borgarfulltrúanna sér og fulltrúa utan borgarstjórnar sér.

Kjörtímabil hafnarstjórnar er hið sama og borgarráðs Reykjavíkur.

Það er borgaraleg skylda að taka við kosningu í hafnarstjórn.

Auk hinna kjörnu fulltrúa eiga borgarstjóri og hafnarstjóri sæti í hafnarstjórn með málfrelsi og tillögurétti.

Hafnarstjórn kýs formann hafnarstjórnar, og stýrir hann fundum hennar og boðar til þeirra. Kjósa má borgarstjóra eða hafnarstjóra formann hafnarstjórnar, þótt eigi hafi þeir þar atkvæðisrétt.

Hafnarstjórn sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar fyrir hönd borgarstjórnar.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarstjórnar. Borgarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögu hafnarstjórnar. Aðra fasta starfsmenn ræður hafnarstjórn, svo marga, sem þurfa þykir.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans eða þess eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin.

Banna má ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

Fólk, sem fer um hafnarsvæðið, er þar á eigin áhættu og ábyrgð.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu eldfims varnings.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

Þá er og skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni, nema umferðin gefi tilefni til þess.

8. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúr-gangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað sem hafnarstjóri vísar til.

Öllum skipum, farartækjum svo og verksmiðjum og öðrum atvinnurekstri, er stranglega bannað að dæla eða láta renna í höfnina olíur, lýsi, olíusora eða annað sem mengun veldur.

Ber að hlíta í öllu reglugerð um varnir gegn óhreinun sjávar af völdum olíu, sem sett er samkv. 3. gr. laga nr. 77 frá 10. maí 1966. Er hafnarstjórn heimilt að ákveða gjald, er innheimta má á staðnum fyrir hvers konar mengunarbrot.

9. gr.

Bannaður er hvers konar hvalskurður í og við höfnina. Eigi má draga, reka eða flytja á annan hátt inn í höfnina hvaltegundir, skipsflök eða neitt það, sem valdið getur óþrifnaði, umferðartruflun eða óþægindum í höfninni nema leyfi hafnarstjóra komi til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.

10. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

11. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Reykjavíkur og nota vill hafnsögumann, skal gera boð um það til skrifstofu hafnarinnar með minnst 3 klst. fyrirvara. Er hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að 1 sjómílu undan Gróttutöngum, ef skipstjóri æskir þess. Vísar þá hafnsögumaður skipinu leið til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Heimilt er hafnsögumanni, meðan hann hefur ekki lokið starfi sínu, að banna hverjum þeim, sem ekki á lögmeitt erindi, að koma á skipsfjöl. Meðan hafnsögumaður dvelur um borð, ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

12. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir að ætla, að sóthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

13. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, sem segir honum, hvar skipið megi liggja.

Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 400 brúttórumlestir, og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu.

Skip, sem koma inn í innri höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt. Liggja skip á innri höfninni án þess nokkuð sé unnið við það, getur hafnarstjóri krafizt þess, að það sé tekið burtu. Ef ekki er orðið við þessu, hefur hafnarstjóri heimild til að láta flytja skipið, leggja því við legufæri eða taka það á land og ber skipseiganda að greiða allan kostnað þar að lútandi.

14. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir.

Færast hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur til tekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeiganda.

Brottfarartíma skips skal skipstjóri tilkynna skrifstofu hafnarinnar með að minnstast kosti þriggja klukkustunda fyrirvara.

15. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja, yfir þilfar hinna á bjálkabráum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

16. gr.

Í sérhverju skipi skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær.

Skal hann sjá um að óviðkomandi aðilar hafi ekki aðgang að skipinu og ber eigandi fulla ábyrgð á öllu því tjóni er leiða kann af vanrækslu í þessu efni.

17. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

18. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

19. gr.

Ekki má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringana eða við festarstólpa, að tilvísun hafnarstjóra. Séu landfestar úr járnri, skulu þær vera klæddar, þar sem þær hvíla á hafnarbakknum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarstjóra þessa ekki nægilega gætt, getur hann krafizt, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skýlt er að hafa hlífar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarstjóri krefst þess.

20. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni eða á annan hátt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlífum, að vatnið fari beint í höfnina, en komist eigi á bryggjuna eða hafnarbakkann.

21. gr.

Skip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því.

22. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarstjóra, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúknings kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

23. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart. Ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skýlt að hafa nægilega sterkar hlífar milli skipsins og hafnarbakkans, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

24. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal sá, er séð hefur um lestun eða losun, láta ræsta bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hafa verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður skipsins greiði allan kostnað sem af því leiðir.

V. KAFLI**Um skip, sem lagt er í lægi.****25. gr.**

Skipum, sem leggja skal í lægi, má aðeins leggja á þeim stöðum, er hafnarstjóri leyfir. Skipunum skal lagt undir umsjá hafnarstjóra og legufæri ákveðin í samráði við hann.

Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

26. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi, skal ekki sjaldnar en tvisvar á mánuði farið út í það til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé í Reykjavík, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

VI. KAFLI**Um fermingu og affermingu eldfims og hættulegs varnings.****27. gr.**

Skip, sem flytja sprengiefni, eldfima vökva, lofttegundir undir þrýstingi (flöskugas) eða efni, sem við vissar aðstæður valda eld- eða sprengihættu, mega ekki koma inn á innri höfnina, fyrr en leyfi hefur verið veitt til þess.

Skipstjóra eða umboðsmanni ber að tilkynna hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra um farminn 24 klst. fyrir áætlaðan komutíma.

Tilkynningarskylda nær til efna, sem samkvæmt International Maritime Dangerous Goods Code flokkast í flokka 1, 2, 3, og 5. Í tilkynningu skal greina nafn á varningi, magn, pökkun og lestun.

Sem dæmi um hættulegan varning má nefna: Púður, dýnamit, geomit, hlaðnar patrónur, benzín, steinolíu, acetón, terpentínu, toulól, kosangas, kalcíumkarbit, ammoníum nitrat, natriumklorat.

28. gr.

Losun á vörum, sem um ræðir í 27. gr. skal að jafnaði framkvæmd strax og skip hefur lagzt að bryggju og á undan losun á öðrum varningi. Við lestun skal slíkur farmur lestaður síðast, og skal skip láta úr höfn strax að lestun lokinni.

Álíti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru getur hann stöðvað verkið unz nauðsynlegar varúðarráðstafanir hafa verið gerðar.

Hlíta skal í einu og öllu ákvæðum brunamálasamþykktar fyrir Reykjavík.

29. gr.

Skyllt er að hafa öryggisvörzlu við skip, sem ferma eða afferma eldfiman flutning.

Hafnarstjóri getur ákveðið að lestun og losun slíkrar vöru fari fram við sérstaka hafnarbakka, þar sem tryggast er talið.

30. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, sem um ræðir í 27. gr. skulu á daginn hafa uppi rautt flagg (merkjatákn B) á framsíglu, en á nóttunni rautt ljósker.

VII. KAFLI**Um hafnargjöld í Reykjavík.****31. gr.**

Við útreikning hafnargjalda af skipum skal alltaf talið í heilum rúmlestum, en sleppa brotum. Rúmlestatala skips reiknast eins og hún (samkvæmt mælibréfi) mest verður meðan skipið er í höfn.

*1. Lestagjald.***32. gr.**

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau koma til hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

Skip telst við ákvörðun lestagjalda koma til hafnar, sé því veitt þjónusta af hafnarstarfsmönnum eða tollgæzlunni í Reykjavík.

33. gr.

- a. Skip, sem skráð eru í Reykjavík og minni eru en 100 brúttó rúmlestir, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, kr. 25.00 fyrir hverja brúttó-rúmlest.
- b. Öll skip önnur, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunar-skip, skip sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem um getur í staflið c. þessarar greinar, skulu greiða kr. 1.10 fyrir hverja brúttórúmlest.

Innlend fiskiskip skulu þó ekki greiða lestagjald þetta oftár en tvisvar sinnum í mánuði, þótt þau komi oftár til hafnar.

Skip, er eingöngu eru í strandsiglingum, greiða hálf tlestagjald.

- c. Skip, sem leita hafnar vegna illviðris, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur.

Sama gildir um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka menn eða látna.

*2. Bryggjugjald.***34. gr.**

Hvert skip, sem leggst við hafnarbakka eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmlest skipsins.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhringi, kr. 0.50 af hverri rúmlest, þó aldrei minna en kr. 50.00 um sólarhringinn.

Skip, er um getur í 33. gr. staflið a., greiða ekki bryggjugjald. Önnur fiskiskip skráð í Reykjavík greiða hálf t bryggjugjald.

Heimilt er að hækka bryggjugjald um 50% eftir 20 daga samfelldan legutíma skips.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

*3. Fjörugjald.***35. gr.**

Fyrir að leggja skipi í fjöru eða taka skip í slipp til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða kr. 1.00 af hverri brúttórúmlest skipsins en þó aldrei minna en kr. 100.00.

Dráttarbrautarfyrirtæki eru skyld að sjá um og bera ábyrgð á innheimtu gjalds þessa fyrir hafnarsjóð hjá þeim skipum, er tekin eru á land hjá þeim.

*4. Vatnsgjald.***36. gr.**

Fyrir vatn handa skipum skal greiða gjald það, sem hafnarstjórn ákveður.

*5. Hafnsögugjald.***37. gr.**

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttórúmlestir, skulu hvort sem þau nota hafn-sögumann eða eigi, skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, eru þau koma til hafnarinnar.

Herskip, varðskip og innlend skip, minni en 400 brúttórúmllestir, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

38. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina.

39. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögn til eða frá höfninni kr. 600.00 fyrir hvert skip, auk kr. 1.50 fyrir hverja brúttórúmllest allt upp að 10 000 rúmllestum og kr. 1.00 fyrir hverja rúmllest yfir 10 000.
- b. Fyrir leiðsögn um höfnina skal greiða hálf gjald samkvæmt lið a fyrir flutning milli hafnar svæða, en $\frac{1}{3}$ gjalds fyrir flutning innan sama hafnar svæðis.
- c. Auk þess skal hvert skip, sem notar hafnsögumann eða skylt er að greiða hafnsögugjald samkvæmt 37. gr. greiða kr. 100.00 í hafnsögusjóð.
- d. Innlend skip greiða aðeins fullt gjald samkvæmt a-lið í fyrsta skipti er þau koma til hafnar á ári hverju. Þau skulu greiða $\frac{1}{2}$ gjald fyrir 2. til 12. viðkomu, en $\frac{1}{4}$ gjalds fyrir hverja komu þar fram yfir.

6. Vörugjald.

40. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

41. gr.

Ef vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annarra hafna en Reykjavíkur, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

42. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og fara eiga til annarra hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald

43. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Afli skipa, lagður á land þegar skip kemur úr veiðiför, enda sé aflinn ætlaður til neyzlu eða verkunar og vinnslu í Reykjavík.
- b. Innlend nýmjólk, sem flyzt til hafnarinnar.
- c. Umbúðir, sem endursendar eru.
- d. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi, enn fremur salt og is, sem flutt er úr landi í íslensk fiskiskip til eigin afnota.
- e. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.

44. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskap-

arvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnar stjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hetugustan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu ósundurliðaðar skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst ber að greiða af.

Hafnarstjórn hefur heimild til að semja um sérstök vörugjöld, ef um mikið magn af óunninni vöru er að ræða, svo og ef hún telur sérstakar löndunar- eða pökkunaraðferðir réttlæta slíkt.

45. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tekur til, og greiða gjald eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en kr. 10.00.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarstjórnar.

46. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 2.60 fyrir hver 100 kg:
Kol, koks, kalk, leir, salt, sement, vikur, oliur til eldsneytis og hreyfla, benzín.
2. flokkur. Gjald kr. 3.90 fyrir hver 100 kg:
Áburður, alumíníum, asfalt, karbit, fiskur, fiskbein, fiskimjöl, fóður-
vörur alls konar, garnir, girðingavír, gólfdukur, gólfpappi, gærur,
hrogn, jarðávextir, járn og stál til smíða, bygginga og skipa, kaðlar, keðj-
ur, kitti, kjöt, kornvörur, leður, efni til málningar, mör, miðstöðvar-
ofnar, pípur úr asbesti, járn eða alumíníum, pokar úr striga eða pappír,
umbúða- og prentpappir, rúðugler, (einfalt venjulegt), saumur, segl-
dukur, síld, síldarmjöl, smurningsolfur, strigi, tjara, tvistur, vír, óein-
angraður úr stáli, kopar með alumíníum, vírnet, þakplötur úr asbesti
eða alumíníum, járn eða kopar, nýir ávextir, blöð, bækur, brauðvörur,
brennisteinn, hráefni til iðnaðar, svo sem sýrur, olfur, essensar, kaffi,
kalcíum, lýsi, niðursuðuvörur, smjör, smjörlíkisoliur, sykur, te, ull.
Útfluttar sjávarútvegs-, landbúnaðar- og iðnaðarvörur.
3. flokkur. Gjald kr. 12.00 fyrir hver 100 kg:
Efni til rafmagnslagna, eldhúsáhöld, gólfplötur, gúmmidúkur, harð-
viður, hreinlætistæki, húsgagnaspónn, leirvörur, lím alls konar, lyf
alls konar, tengihlutir til miðstöðvarlagna, vatnslagna og rafmagnslagna,
þilplötur alls konar, tvöfalt gler (einangrunargler), lofttegundir á stál-
flöskum, sápur, þvottaefni, málning, smjörlíki, innfluttar unnar iðn-
aðarvörur, glervörur, gúmmivörur, leikföng, þrjónavörur, skófátnaður,
vefnaðarvörur.
Allt ótalið annars staðar.
4. flokkur. Gjald kr. 31.00 fyrir hver 100 kg:
Heimilisvélar, landbúnaðarvélar, hreyflar, mælitæki, raf- og loftknúin
verkfæri, sauma- og þrjónavélar, skrifstofuvélar, þungavinnuvélar, vara-
hlutir til bifreiða, hreyfla, landbúnaðarvélar og þungavinnuvélar, eld-
spýtur, dúnn, fiður, súkkulaði, súkkulaðikex, sælgætisvörur, bátar,
bifhjól, bifreiðar, hjólbarðar, flugvélar, hjólhestar, húsgögn, hljóðfæri.

5. flokkur. Gjald kr. 80.00 fyrir hver 100 kg:
Fegrunarmeðöl, glysvarningur, ilmvoðn, smyrsl, klukkur, úr, útvarps- og sjónvarpstæki, myndavélar, sjónaukar, tóbak, tóbaksvörur, víu, vínandi.
6. flokkur. Gjald kr. 20.00 hver rúmmetri:
Timbur, ýmis gerviefni, svampur, eggjaumbúðir og annað reiknað eftir rúmmáli.
7. flokkur. Gjald kr. 30.00 fyrir hvern grip:
Hestar, nautgripir, svín.
Gjald kr. 10.00 fyrir hvern grip:
Sauðfé, geitfé, loðdýr.
Gjald kr. 2.00 fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur.

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

47. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

48. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með samningi.

49. gr.

Fyrir notkun á dráttarbátum, hafnsögubátum, krönum og öðrum tækjum hafnarinnar, svo og fyrir móttöku skipa, skal greiða gjald er hafnarstjóri ákveður.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

50. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin í skrifstofu hafnarinnar.

51. gr.

Skipstjóri og eigandi skips ber ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskirteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess, og hefur hafnar-sjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldum, skal greiða þau, áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá tollstjóra, nema hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

52. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar, samkvæmt 47. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslu- maður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farn sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt. Hafnar-sjóður hefur og haldsrétt í vörum, til tryggingar gjaldinu.

53. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar, samkv. 48. gr., svo og gjald fyrir að nota áhöld og tæki hafnarinnar, samkv. 49. gr., greiðir samningsaðili.

54. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangs-rétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b., tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöldum tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samn-ingsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, gjald fyrir dráttarbáta og aðra aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

55. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöð-um, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja hurt muni og vörur jafnskjótt sem hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

56. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveim óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður sé liðinn frá því, er matsgerð er lok- ið. Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil.

Dráttarbátar hafnarinnar eru í þjónustu og ábyrgð þess skips, er þeir aðstoða, frá því þeir taka við taug, eða fyrirmælum stjórnanda skipsins, er aðstoðar nýtur, og þar til taug er sleppt eða fyrirmæli gefin um að aðstoð sé lokið.

57. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu, að dómi hafnarstjóra.

58. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem hjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

59. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrmani, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans, samkv. 16. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

60. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoð á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér beint til skrifstofu hafnarinnar með beiðni þar að lútandi.

Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

61. gr.

Á innri höfninni má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 milum á klst., nema sérstaklega standi á.

62. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 000.00 krónum nema þyngri refsing liggja við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Reykjavíkur.

63. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum nr. 48 29. apríl 1967, staðfestist hér með til að öðlast gildi 1. febrúar 1971 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 233 29. desember 1961 með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 1. febrúar 1971.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

G J A L D S K R Á

yfir ríkissjóðsgjöld af einkasöluvörum.

Áhafnir og farþegar, sem hafa meðferðis meira magn af einkasöluvörum en heimilt er að hafa án greiðslu gjalda, skulu greiða af því, sem umfram er samkvæmt ákvæðum í reglugerð, nr. 272 30. nóv. 1969, ríkissjóðsgjöld sem hér segir:

A. Áfengi:	0.375 l	0.75 l
1. Rauðvín, hvítvín, heit vín og vermoutheit		kr. 150.00
2. Koníak, brandy, whisky, brennivín, vodka, gin, genefer, rom, líkjörar, svo og aðrar sterkar tegundir	kr. 250.00	— 500.00

Sé um að ræða aðrar pakkningar en að ofan greinir, skal greitt hlutfallslega.